

[Maisted]

Cuba og Ungarn. Man forestillede sig i socialdemokratiet, at man uden risiko kunne tvinge en dansk regering til at stemme for en sådan østeuropæisk propagandapolitik. Gud ske lov stod regeringen fast på dette område.

De frie demokrater har som hele tiden den opfattelse, at vi tilhører den frie, vestlige verden, at vi har et medlemskab af NATO, og at der intet alternativ er til et sådant medlemskab. Det blev også klart demonstreret under den sidste debat, at man fuldstændig havde misforstået tingene i socialdemokratiet, idet man minsandten troede, at man kunne være medlem af NATO og så i sidste øjeblik, når man ønskede at tilkalde forstærkningsstyrker, sige til dem: men vi ønsker ikke, at jeres soldater skal medbringe a-våben, som fjenden har det, sådan at de kan forsvare sig.

Det gik selvfølgelig ikke; det er da ganske klart, at sådan vil NATO ikke samarbejde med Danmark. Og Danmark vil være fuldstændig uden indflydelse på en sådan beslutning, for NATO-soldater skal selvfølgelig have de muligheder for at forsvare sig som alle andre, og især hvis de bliver tilkaldt til at forsvare Danmark. Det faldt altså også til jorden, og det blev også klart belyst i Dyvigrapporten, at sådan forholder tingene sig, og det sagde jeg allerede under sidste debat.

Men det, der er deprimerende, er, at folketinget her for 9. gang, tror jeg, skal lægge øre til en undergravende virksomhed fra venstreorienterede kræfter i dette land, der ønsker, at Danmark skal ud af samarbejdet med den frie, vestlige verden og skal opgive sine forsvarsmuligheder i den forbindelse. Det er det, det drejer sig om: undergravende virksomhed hele vejen igennem og ikke bekymringer om, hvorvidt man nu skal bruge a-våben eller ikke skal bruge a-våben. Enhver ved, at a-våbenfrie zoner eller ikke-angrebspagter ikke er det papir værd, de er skrevet på. Selvfølgelig vil da ingen kunne garantere, at man ikke i en krigssituation anvendte a-våben i Danmark, selv om landet tilhørte en a-våbenfri zone. Historien har jo belært os om, hvor meget den slags aftaler er værd.

Men som sagt er vores stilling ganske klar, og det, der foregår i FN, er, skal vi sige af underordnet betydning for Danmarks position. Det, der er afgørende for Danmark, er dets medlemskab af NATO og dets medlem-

skab af den frie, vestlige verden og dets medlemskab af EF. Af disse grunde kan jeg selvfølgelig ikke støtte nogen af de fremsatte dagsordensforslag.

Breckmann (Fær.):

Udenrigspolitik og dermed sikkerhedspolitik er et fælles anliggende, og dermed har det afgørende betydning for Færøerne, hvad folketinget beslutter på dette felt. Jeg husker en vinteraften for 25 år siden på Tórshavns kaj, da den daværende lagmand, formanden for socialdemokratiet, Peter Mohr Dam, vendte tilbage fra København og bebudede en oplyst folkekængde, at den danske regering havde planer om at bygge en early warning-station på Sornfelli ved Mjorkadal. Dermed blev Færøerne de facto indlemmet i Danmarks NATO-forsvar. Formelt var vi blevet indmeldt i forsvarsalliancen 1949 sammen med Danmark. For 5 år siden bebudedes en dansk regeringsbeslutning om at modernisere den samme NATO-station for ca. 50 mill. kr. Årene 1949, 1959 og 1979 har det til fælles, at Danmark havde socialdemokratiske regeringer.

For et år siden blev Færøerne genstand for nogen opsigt, idet to såkaldte fredsforskere afslørede en hemmelig amerikansk lyttestation i tillæg til den officielle NATO-radarstation på Sornfelli. Denne afsløring var ikke den eneste af sin slags. Verdenspressen fortalte om andre, f.eks. i Australien. Formålet med dette koordinerede røre var som sædvanlig i vor tid et venstreorienteret forsøg på at undergrave den vestlige befolknings ønske om et troværdigt vestligt forsvar imod folkestyrets fælles fjende i øst.

Det kom som en skuffelse, at Danmarks største parti, der i den sidste menneskealder har påført Færøerne en del af NATOs forpligtelser med overvågning af det nordatlantiske luftrum, på FN's generalforsamling igen har følt sig fristet til at løbe ærinder for Ungarn, DDR og Cuba. Disse tre lande er jo ikke andet end talerør for Moskvas dybeste ønsker og hensigter om at afvæbne den vestlige verden.

Det har dog beroliget noget, at stillerne af denne forespørgsel i dag, der er inspireret af en afståelse fra førstebrug af atomvåben i tilfælde af krise eller krig, kun omfatter de to ekstreme partier SF og VS og ikke socialde-